खर्भानुः

चिरं गिवररहे खिला ग्रेपे बद्धारहं वजीत्। भूमाववस्तः पद्मात् सार्व्यभौगन्त्रपो भवेत्॥"

इति कालिकापुराणे पर श्रधायः ॥ सर्ण माजिनं, क्षी, (स्वर्ण यत् पीतं माजिकम्।) स्वनामस्यात उपधातः। तस्य नामानि गुणाय। "सर्ण माजिकमास्यातं तापिन्नं मधुमाचिकम्। तीर्त्णं माजिकधातुय मधुधातुय स सृतः॥ किञ्चित्युवर्णं साहित्यात् स्वर्णं माजिकमीरि-

खणभातः सवर्णस्य किञ्चित्स्वर्णगुणान्वितम् ॥
तथा च काश्वनाभावे दीयते स्वर्णमान्विकम् ।
किन्तु तस्यानुकस्यत्वात् किञ्चिबीनगुणास्ततः ॥
न केवनं स्वर्णगुणा वर्त्तन्ते स्वर्णमान्तिके ।
द्रस्यान्तरस्य मंसर्गात् सन्त्यन्येऽपि गुणास्ततः ॥
स्वर्णमान्विकं स्तादु तिकं दृष्यं रसायनम् ।
चन्त्र्यं यस्तिक् क्वरुष्याण्डुमेष्ठविषोद्यम् ।
सर्गः भोधं विषं कर्ण्डुं विदीषमपि नामवित्त ॥"*॥

श्रादस्तर्णभाचिकस्य दोषमारः ।

''मन्दाननत्वं वनसानिमुद्यां
विष्टिक्षितां निवगदान् मकुरुान् ।

मानां तयेव जगपूर्विकास्र
कुर्याद्यदं खनु मानिकस्य ॥" *॥

तद्दीयमास्यशं गोधनमाह ।
"माजिकस्य तयो भागा भागैकं मैन्धवस्य च ।
मातुलुङ्गद्रयेव्याय जम्बीरस्य द्रवे: पचेत् ॥
चानयेक्षीइजे पात्रे यावत् पानं सुलोडितम् ।
भवेत्ततस्तु संगुडिं स्वर्णमाचिकम् स्वरित ॥''॥
तन्तारणं यथा,—

"कुनत्यस्य क्यायेण ष्टष्टा तैनेन वा पुटेत्।' तैनेनैयानमूर्वेणं स्थिपते खर्णमांचिकम् ॥ इति भाषपकायः॥

(तयास्य ग्रोधनं यया,—
"स्वर्षं मास्तिकचूर्णं न्तु वस्ते बहु। विपाचयेत् ।
कालमाविषगालिशं काये दौलाविधानतः ।
नदधः पतितं ग्रस्तमेवं ग्रध्यति मास्तिकम् ॥''
इति वदावरगेन्द्रमारसंग्रहे जारणमारणाधिकारे॥)

सर्ण यूथी, स्त्री, (सर्ण वर्णा यूथी i) पीनवर्ण-यूथिका। नत्पर्यायः। इरिणी २ पीतिका १ है सपुण्यिका ४। इति जटाधरः॥ हैसा ५। इति यन्द्रस्तावनी ॥

सर्व नता. स्ती.(सर्व वर्णा नता।) न्योतिषती। इति राजनियन्छः॥ (न्योतिषतीमन्देऽस्था-

विवरणं जातव्यम् ॥)
खर्षं वर्णा, स्त्री, (स्वर्णं वत् वर्णो यस्याः।) परिद्रा।
इति राजनिर्धगटः ॥ स्वर्णं सह्यवर्णं युक्ते, ति ॥

(यया, अमराष्ट्रके । १ ।
"गयान्यामी भुवनिविदिता केतकी खर्ष वर्णा प्रस्तात्या चृषितमधुषः प्रद्यमध्ये प्रवात । प्रस्ताभूतः कुसमरजसा अग्दर्याम्ब्हसपत्तः स्पात् गन्तुः दयमपि सखे नव गन्नो दिरेकः॥")

खर्णवस्त्रसः, पुं, (खर्णवत् वस्त्रणं ग्रसा) स्त्रीणानहत्तः। इति ग्रन्ट्सिका॥

खण वन्नी, स्त्री, (खण वर्णा वन्नी।) लंताविश्रेष:।
तत्पर्याय:। रक्तफला २ काकायु: ३ काकवन्नी ४। प्रस्या गुणा:। शिर:पीड़ाविटोषनाशित्वम्। दुन्धदा छत्वच्च। इति राजनिर्घेष्ट:॥
(तथास्या: पर्याया गुणाय।
स्वर्ण वन्नीरक्रफला काकाय: काकाव्यी।

सर्णवित्रीरक्षपत्ना काकायुः काकधन्नरी। सर्ववित्री प्रिरःपीड्रां तिदीवान् इन्ति

दुग्धदा॥"
इति भावप्रकामस्य पूर्वे खण्डे प्रथमे भागे॥)
स्वर्ण सेफालिका, स्त्रो,स्व र्णवर्णा सेफालिका।)
पारग्वधः। इति धन्दमाना॥ पीतसेप्रालिका

स्तर्णोङ्गः, पुं, (स्वर्णं वत् पीतमङ्गं यस्य ।) चारम्-वधः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथास्य पर्ध्वायाः । "धारम्वधी राजव्रचः सम्याकसतुरङ्गुनः । चारवेती व्याधिघातः क्षतमानः सुवर्णं कः ॥

कर्णि कारी दोर्घफलः खर्णाङ्गः खर्णभूषणः।" इति भावप्रकागस्य पूर्विषण्डे प्रथमे भावे॥) सर्णारः, पुं,(खर्णस्य घरिः।) गन्धकम्। इति

लर्णुनी, स्ती, चुपविधेषः। तत्पर्थ्यायः। डेम पुर्या २ सर्णपुष्पा ३ पध्वता ४। प्रका गुणाः। कटुत्वम् शीतत्वम्। कषायत्वम्। मणापदस्य ॥ इति राजनिर्घण्टः॥

खर्त, क गत्यातं है। इति किषक्य हुमः॥ (चुरा०-पर० गती सक०-चात है चक०-चेट् 🎒 तहो दुःखेन जीवनम्। क, खर्त्तयति जने गच्छति दुःखेन जीवति वेत्ययः। चिखर्त्तत्। इति दुर्गोदासः॥

खरं. ङ, प्रीतिकिहोः। इति स्विकत्यद्भाः॥ (स्वा॰-प्रात्म॰- सक॰- सेट्। प्रोतिः प्रेर्णत-करणम्। लिट्रसोपादानम्। ङ, खर्दते विविधासादं सादते च रसायनिमिति इला-युधः। इति दुर्गोदासः॥

सर्नदी, स्तो, (स्व: खर्गस्य नदी।) स्वर्गङ्गा।

इत्यमरः ॥ स्वः सर्नस्य नदी सर्पादी दुर्ष इति
योगिवभागात् स्वत्म। पूर्व्वपदे संज्ञायां स्वतः
सिति परेषाम् प्रकर्णे गिरिनद्यादीनामुपसंस्थानिमिति वा स्वत्म। इति मसुमाधवः ॥
सर्पादी दन्स्वनकारवतीत्वेते । इति भरतः ॥
सर्मानवः, पुं, (स्वर्भानीरयं व्रियत्वात् । स्वर्भानु +
प्रम् ।) गोमेदकमणिः । इति राजनिर्धेण्टः ॥
सर्मानुः, पुं, (स्वराकाणे भातीति । सर् + भा +

'दाभाभ्यानुः।" स्वावः १ । ३२६॥ (यद्या, माचे ।
र । ४८।

"तुत्वेऽपराधे कर्मातुर्भातुमन्तं विरेष यत्। हिमांग्रमाग्र यसते तन्त्रदिन्नः स्पुटं फलम् ॥" मत्यभामागर्भजातः श्रीकत्वपुत्तविग्रेषः। यया, भागवति। १०। ६१। ११। "भानुः सभानुः खर्भानुः प्रभानुभीनुमांस्वया चन्द्रभानुर्वृष्टद्वानुरतिभानुस्तयाष्ट्रमः । श्रीभानुः प्रतिभानुस्त मत्यभामात्मना द्य ॥") स्वभीनुस्दनः, पुं, (स्वभीनोः स्दनं यव ।) स्व्यः । इति पुराषम् ॥ (यया, महाभारते । ३ । ३०१ । १८ ।

"तच्छुत्वा भगवान् देवी भानुः स्वर्भानुस्दर्गः। उवाच तं तथिस्येव कर्षः स्वर्थः स्वयस्ति ॥") स्वर्थातः, ति. (सः स्वर्भं यातः।) सतः। यथा, याजवस्ताः।

"पत्नी दुष्टितरशैव पितरी आतरस्तथा। तत्सतो गोवजो बन्धुः शिष्यः सब्बचारिषः॥ एपामभावे पूर्वस्य धनभागृत्तरोत्तरः। स्वर्थातस्य द्वपुष्टस्य सर्व्यवर्षेष्ययं विधिः॥"

इति दायभागः॥ खर्लोकः, पुं, (खरेव लोकः। खर्गः। इति श्रव्टरत्नावली॥ (यद्या. भागवते २।५।४२। "भूर्लोकः कल्पितः पद्गां भुवर्लोकाऽस्य नाभितः।

खर्दीवः विखती मूर्डा इति वा सीव-

कर्णना॥") सर्व्वधूः, स्ती. (स्वः सर्गस्य वधूः।) प्रस्परसः। इति हेमचद्रः॥ (यया, कथासरिक्षागरे। १७।१६।

"श्रयाजगाम भूलोकं तामाहादाय पुरुरवाः । सर्वभूदर्भनायध्यमपयम् मर्नाचचुवाम् ॥") सर्गीयस्तीमात्रच ॥

सर्वापी, स्त्री, (सः सर्गस वापी) गङ्गा। इति हमचन्द्रः॥

खर्जिया, स्ती, (स्तः स्वर्गस्य वेग्या।) धर्म-य्याद्यप्परतः। इत्यसरः। १।१। ५५॥ सर्वेद्यी, पुं, (खःसर्गस्य वेद्यी।) प्रक्रिनी-कुमारी। तत्यर्यादः। प्रस्थिनीमृती २ नामस्ती ३ प्रस्थिनी ४ दसी ५ प्राम्बनियी ६। इस-सरः।१।१। ५४॥ हिल्वविधिष्टलादेकवचना-भावः। इति स्वामी। सर्व्य एते निल्वहिवच-नान्ता एकलविवचायां एकवचनान्ता प्रि।

"नासत्यके दस्तव सृती ही नामतोऽसिनी।" इति सार्कक्षयपुराचम् ॥ इति सरतः।

खतीनः , पुं, (खिखन् तीनः ।) दानविविशेषः । यथा,—

"तामायान्तीन्त रोधाय खनीनो नाम दानवः। पार्व्यतं क्ष्पमास्त्राय वर्षाचान्तु भते हिंनाः ॥ ततो भगीरयो राजाराधयामास कौश्विम् ॥ स तृष्टः प्रदर्श नागं वाइनं तं भगीरयः। तमाब्ज्ञागमत्त्रच यत्र क्षा भगीरयो ॥ तेन नागन तं देखं संविदार्क्यं न सङ्गतम्। भत्ताः तां समाधाय सूर्वं वरावयो मजः ॥ मजीनचं समापिटे स यावदागसाद्ययम्। त्रसादाधटनाहिपा भभूतागपुरं वरम्॥" वृति विक्रपुराचे गङ्गावतरचनामाध्यायः॥